

Obsah

ANDĚLÉ STÁRNOU	3
ARANKA	4
ARMAGEDON	5
AŽ SLUNÉČKO ZAJDE	6
BALADA Z HOR	7
BER JAK BER	8
BÍLEJ TIRÁK	9
BLEDÝ LAMPÁŘ	10
BLUES ELEGÁNA	11
BOUŘE	12
BRČKO	13
BUBLINKY	14
CESTY DO NADĚJÍ	15
CIKÁNSKÝ NEBE	16
CO MŮŽEŠ MÍT	17
ČERNÉ VRÁNY	18
ČESAČŮ BAVLNY BÁL	19
DEJTE SI ODCHOD PANE	20
DENTISTA	21
DEPRESIVNÍ	22
DRUHÁ MÍZA	23
FLORENTSKÁ BRÁNA	24
HÁDEJ, KDO TĚ MÁ RÁD	25
HLAVA NAD VODOU	26
HOLKA CVOK	27
HOSPODA SVĚT	28
HOSPODY TŘETÍHO ŘÁDU	29
HŘIŠTĚ	30
HVĚZDOPAD	31
CHALOUPKY	32
CHLAP CO TADY CHYBÍ	33
I.N.R.I.	34
JAK DRAVÁ VODA	35
JEN TAK DÁL	36
JENOM AŽ ZŮSTANU STEJNEJ	37
JEŠTĚ JE ČAS	38
K ČEMU TY SLZY	39
KDO NÁM HOLKA ZASTAVÍ	40
KDYŽ JE HOLKÁM PATNÁCT	41
KOLÍNSKÁ VRCHOVINA	42
KRÁMKY	43
KVOČNA	44
KYTKA MASOŽRAVÁ	45
LOKET NAD OHŘÍ	46
MÁLO LÁSKY	47
MAY DAY	48
MORAVA	49
MOTÝLÍ KŘÍDLA	50
MOŽNÁ TO PÁN BŮH TAK CHTĚL	51
MYŠ, TY A JÁ	52

NA TO LÁSKO NEODPOVÍM	53
NA VĚKY ZAMILOVANÝ	54
NADĚJE	55
NÁKLAĐÁK DO L.A.	56
NEBE JE PŘES LÉTO ZAVŘENÝ	57
NEBE PLNÉ KONÍ	58
NEŘESTNÁ MARIE	59
NEŽ PŮJDEM SPÁT	60
OBYČEJNEJ VLAK	61
PADÁ ŠEDÁ DO MEJCH VLASŮ	62
PÁPĚŘÍ	63
PASEKA SNŮ	64
PÍSNÍČKA PRO COPATOU HOLKU	65
POSLEDNÍ NOC	66
PŘECE TO NEVZDÁM	68
PŘES TO NEJEDE VLAK	69
PŮLNOČNÍ HVĚZDA	70
PUTYKA S HARMONIKOU	71
RŮŽENKA aneb PÍSEŇ O SVINI	72
SÁŘE	73
SÍLA ŽÍT	74
SOBOTNÍ BLUES	75
STOVKY ČERNÝCH KONÍ	76
STRÁŽCE Z VESMÍRU	77
STŘEDA	78
STUDÁNKA	79
SVÉ ROCKY MOUNTAINS	80
SVĚT SE ZBLÁZNIL	81
ŠENKÝŘKA	82
ŠLAPACÍ MLÝN	83
ŠPINAVÉ ŘEKY	84
ŠUMAVSKÁ ZKRATKA	85
TENKRÁT	86
TONY	87
TOULAVEJ	88
TULÁCKEJ RÁJ	89
TYRKYSOVÉ VODY	90
U SVATÉHO VÁCLAVA	91
ÚDOLÍ DIVOKÝCH VČEL	92
ÚHORNÁ	93
V ÚDOLÍ SRUB	94
VLČATA	95
VŠECHNA TVOJE SLOVA	96
VŠECHNO JE TAK, JAK MÁ BÝT	97
VŠEM JULIÍM	98
ZA DĚDINÚ VINOHRAD	99
ZATÍM CO SPÍŠ	100
ZATÚLANÁ HVĚZDA	101
ZELENÁ KOŠILE	102
ZVÁLENÁ TRAVIČKA	103

ANDĚLÉ STÁRNOU

hudba a text: V.K.Tomáško

G D G D
Týdny a léta jak tuláci jdou,
G D G D
andělé stárnou a trochu nám lžou,
G
o čistém nebi, kde mír je a klid,
D G
myslím si svoje a nechám je být

D C D
R: Dál kytky kvetou a dál voní vřes,
G
ptáci se slétnou včera i dnes,
D G
plamínky zatančí na konci svíc
D C D
a už nás vedou do zpovědnic.

Východy slunce a síla těch řek,
na kterém z břehů já košili svlék?
Je to tak dávno, až stydím se ptát,
jen hledám ty dlaně, co dovedly hřát.

R:

Vím, co se stane a kam půjdu dál,
blíží se bouře a můj anděl spal.
Až uprostřed polí zavřu svůj kruh,
jak vám dát vědět, jestli je Bůh?

R:

ARANKA

Emi Adim H7 Emi

Pro tebe Aranko srdce a hlava mě bolí,

Adim H7 Emi

máš devět bratrů, ostrých jak hlídací pes.

Ami Emi

Tvůj táta Aranko, hnal by mě dubovou holí,

Adim H7 Emi

kdybych snad za tebou oknem do pokoje vlez.

Adim Emi Adim H7 Emi

R. Džájda dájda, džájda dájda, džájda dájda dajdaj dada daj,

Adim Emi Adim H7 Emi

džájda dájda džájda dájda, džájda dadaj daj.

Růžový pŕlměsíć co chvíli z mraků se dívá,

za vlídné slovo gádžo by před tebou klek.

Cikánský pánbůh mlčí a jenom se kývá,

na lásku Aranko, na lásku nehledej lék.

R:

Aranko tiše, tráva je měkká a voní,

vzpínáš se klínem, pod náma tříští se svět.

Nikdy jsem nepotkal na nebi tolik koní

a potom do vlasů z té louky dal jsem ti květ.

R:

Pomalu svítá, ještě se u ohně tančí,

rytmus tvých boků je po cestách zakletý čas.

Laciné skřipky pár chlapů přivedou k pláči

a zítra mě zmlátí a s radostí zlámou mi vaz.

R:

ARMAGEDON

hudba a text: V.K.Tomáško

G D G
Až jednou z vlasů si zapleteš cop, krásná jak portréty ze starých dob,

 D C G D
štíhlá a pyšná jak benátská číš, jinému nahá už nezatančíš.

G D G
Já poprvé otevřel třináctou síň, chtivá jak klisna mi nabídla klín,
 D C G D G
spálená touhou a dravá jak proud, řekla jsi lásko pojd' zapomenout.

 D G D G
R: A tenkrát bych dokázal postavit člun, za bouře vyplout a nebát se vln,
 D G D C Emi D G
mít svoji spásu i Armagedon, tichou jak motýl ale silnou jak zvon.

Namísto lodi já postavil plot, bojím se dále jak španělských bot,
bojím se výšek, už stokrát jsem spad', bojím se pravdy a bojím se lhát.
Od moře fouká a snáší se tříšť, zvědaví ptáci přichází blíž,
do písku píšu při rozednění, že radši v hříchu, než v zapomnění.

R:
Tak která mi pomůže postavit člun, za bouře vyplout a nebát se vln,
být moje spása, můj Armagedon, tichá jak motýl, ale silná jak zvon.

A potom z vlasů si z vlasů si zapleteš cop, krásná jak portréty ze starých dob,
štíhlá a pyšná jak benátská číš, jinému nahá už nezatančíš.

AŽ SLUNÉČKO ZAJDE

C F C

Až slunéčko zajde, za Janovu horu,

Cmaj7 F C F C

až slunéčko zajde za studenú vodu.

C F C

Od Důbravy fúká, z hory vlci vyjú,

Cmaj7 F C F C

Od Důbravy fúká, žalom chlapci pijú.

Žalom po ovečkách, v háji zatúlanych.

Žalom po ovečkách, v hore potrhanych.

Až slunéčko....

BALADA Z HOR

1984

C G C F G C
Byl podzimní, nevlídný den, na horách už ležel sníh,
F G C Ami Dmi G C
/:na kraji města dům poslední stál, někdo v něm písničku hrál :/

Tak milou a prostou jak vánek, co na jaře přináší déšť,
/:chvílemi ostrou, jak vrcholky hor, co muže vábí a zvou.:/

Sundal jsem ze zad svou krosnu a potichu vešel jsem dál,
/:u okna seděl a jenom tak hrál, jak by mě čekal a zval:/

Měl drsnou a zarostlou tvář, jak všichni chlapi tam z hor,
/:a oči modrý, jak srpnový den, jen bez berlí nemoh' se hnout:/

Podivnou baladu zpíval, že pokořil nejvyšší štít,
/:na cestě zpátky jen jeden zlej krok, když našli ho, nemoh'dál jít:/

Byl podzimní, nevlídný den, na horách už ležel sníh,
/:tma jako samet, skryla můj stín, jen refrén mě doprovodil:/

BER JAK BER

1981

E

Je to dávno, kdy jsem s příma partou ve vagonu jel,
je to dávno, kdy jsem slyšel písň, co jsem slyšet chtěl,
dávno pryč je vesta kožená, s opaskem a párem silných bot.
Ber, jak ber, potom do mě život trochu kop.

E

Postávám u nádražních bufetů a promaštěnej klobouk smekávám,
kolik piv dáte prosím za celtu, je poslední, co ještě prodávám.
Už jsem zvyklej, že mi tyká každej, kdo mi sklenku zaplatí,
do půllitru vzlykám a v prázdným bytě duši vyzvrátím.

R:...

Už asi tejdén jsem se neholil a určitě mi taky páchne z úst,
svou důstojnost jsem zahodil, když s tebou zmizel stěhovací vůz.
Už mě nikdo známej nezdraví a v žádný partě místo nezbejvá,
taky mám všechno prodaný, jen bufet v devět ráno otvírá.

R:..

BÍLEJ TIRÁK

C G7
Hvězdnatou nocí přijíždí můj bílej TIRák,
C
Na brzdy dupnu a zeptám se pánové kam?
E7 F
U mě se platí písničkou za každej kilák,
G
Až uslyší kytary i hvězdy se přidají k nám.

Kdyby šel po světě snad jeden jedinej tulák,
zhoupnul bych pro něj a kam by chtěl, tam bych ho svez.
V nebeském motelu ještě mu poručím tuplák,
Aby ti v neděli o jednom chlápkuvi řek:

C a G
R: Dívej, už na nebi rozsvítil světla bílej vůz,
d C
dívej, zastaví hvězdám a sveze je cesty kus.
C a G
Dívej, ten šofér má za sebou měsíce bílou zář,
d G
dívej, až bude nad tebou, rukou mu zamáváš.

Možná, že jednou na chvíli zhoupnu dolů
Jen tak se kouknout, co novýho a jakpak se máš.
Maličkej dárek přinesu ti domů,
stříbrnej prach, co nachytám po hvězdách.

Každou noc řídím velikej, bílej TIRák,
co o něm v sobotu písničky slýchávám.
Mám odřenej frak a na hlavě černej širák,
tak slečny hvězdy nasedat a jedeme dál.

BLEDÝ LAMPÁŘ

hudba-text V.K.Tomáško

G F# G F# G
Kam já hloupá dala tenkrát oči, tak naivní a ještě nevinná,
D9 Gdim G E A7 Cdim D7 G
slova plynou, hlava se točí a bledý lampář hvězdy zhasíná.

Vždyť mládí to je bezstarostná dáma, než se srdce splaší pod blůzkou
a najednou tu večer stojím sama, sama pod třešňovou halúzkou.

Každá jednou čekáme, že přijde, ten kluk co nosí bezpečí a klid
a už nikdy nebude spát jinde, o tom přece holky zkouší snít.
Jak dlouho může jedna holka věřit, že se vrátí tulák bláhový,
bez víry je těžké Bože přežít, ale co s tou láskou, nikdo nepoví.

Kam já hloupá dala tenkrát oči, tak naivní a ještě nevinná,
slova plynou, hlava se točí a bledý lampář hvězdy zhasíná.

BOUŘE

e
Šílené slunce do tváře bodá,
G
pod skálou v tůni chladivá voda,
D e
nad hlavou luňáci krouží.

Konečně zahřmí a chystá se bouře,
zvedl se vítr a po trávě klouže,
ptáci se napíjí z louží.

G C G D G
R: Můj pane vláhu dej řekám, o mě se nemusíš bát.
C Adim G
Padají kapky tak spěchám,
D D#7 G
stejně se stane, co jednou musí se stát

Můj pane vláhu dej řekám a věř mi, že bylo i líp,
nevím, proč ještě tu čekám,
když jsem se smířil, že všechno nemůžu mít.

Ulicí krouží ozvěny kroků
stíny všech lásek z přístavních doků,
a ve větru bárka se zmítá.

Zvedl jsem paže a propíchnul nebe,
moře je slané a do dlaní zebe,
tam kde je maják tam svítá.

BRČKO

E H7
Všimli si v rachotě v nádražním depu,
A E
že makat nemůžu, že se ňák klepu.

A
Doktor mě prohlídnul a napsal zprávu,
E H7 E
ležet a užívat slunce a trávu.

E A
Rf: Já když se zhulím, tak celej den chrním,
E F# H7
a slunce mě může bejt ukradený.
E A
Poslouchám techno a fuk je mi všechno,
E H7 E
hlavně když brčko je ubalený.

Můj kámoš ze stánku ten si mě hýčká,
prodává hodinky, ségru a trička,
všechno vám sežene, všecičko pochopí
a ještě po práci, pěstuje konopí.

Rf:

Bejvalo před léty, to jsem byl sexy,
už ale nemůžu, už ani nechci,
tenkrát tu stávala krasavic fronta
dneska mám v posteli jen pivo a jointa.

Rf:

Já když se zhulím, tak celej den chrním,
a ženský mě můžou bejt ukradený.
Poslouchám techno a fuk je mi všechno,
hlavně když brčko je ubalený.

BUBLINKY

C F G C F C
Padala hvězda do vody, půlnocí kámen začal kvést,

C F G C Dmi G C
sedli jsme spolu na schody, začali slovíčka plést.

C E7 Am F G C
/:A trhat kytky po parcích a stoupat na bublinkách z mýdla,

C F G C Dmi G C
To když se láska navrací, to když nám láska dává křídla.:/

Oblékni šaty z oříšku, za chvíli začíná bál,
srdce si připni ke křížku, k naději kotvu ti dám.

/:A sedmikrásku do vlasů, prstýnek z bůhví jaké pouti,
pšenice žene do klasu u zámku z vrbovéhou proutí.:/

Padala hvězda do vody, půlnocí kámen začal kvést,
šla s tebou vůně jahody, co svádí kluky z cest.

/:Trhám ti kytky po parcích a stoupám na bublinkách z mýdla,
vím že se láska navrací, aby nám dala svoje křídla.:/

CESTY DO NADĚJÍ

Ami

G C

Jakoby najednou z ničeho nic, od lesa zavoněl dým,

Dmi

Ami

G

C E7

ze suchých větví a březový kůry a kdo týrá struny, co vím?

Ami

G C

Je podivná doba a podivný čas, najednou už není kdy,

Dmi

Ami

G

C E7

na dobrý slovo a náramek z trávy, jen blázní se ženou za nadějí.

C G C

Dmi

R: Vrátit ten svět a nekončící idiánský léto,

G

C G

vrátit ten svět bobříků a tee-pee na loukách.

C G C

Dmi

Vrátit ten svět, kde ti holky hlavu v trávě spletou

F

Fmi

C

a nad ránem je vítr rozfouká.

Už se mi zdává, co druhou noc, že někde někomu scházím,
někomu málo a jinýmu moc, jak písničky, co sem tam házím.

Je podivná doba, je podivný čas, ale tam za kolejí,
jsou ještě cesty, tenký jak vlas, cesty, co vedou do nadějí.

R:....

CO MŮŽEŠ MÍT

hudba a text: V.K.Tomáško

E

H7

Hedvábný šátek z vesnické pouti, krepové růže co k pleti jdou ti,

A E H7

cukrovou vatu a písničky třicátých let.

E H7

Dva roky prázdnin od Julla Wernea, noc plnou vášně když budeš věrná,

A E H7 E

případně obraz jedné z mých praštěných tet.

E

H7

E

R: /:To všechno můžeš mít, to všechno můžu ti dát.

H7

E

To všechno můžeš mít na každý pád.:/

Kamínek lávy sicilské Etny u dveří možná polibek letmý,

plyšovou želvu a pálenku z Vizovic.

Z vojny mám doma zelené trenky, armádní ešus, ponožky tenký

a hodně lásky, kdo by dal ještě víc?.

R:

Vltavu, Labe, Berounku, Ohři, Severní moře, písečnou bouři

podívej tohle je můj první vypadlý zub.

Na stole leží dort co jsem upek, mám taky jizvy z klukovských pŕetek

a jednu fotku, kdy jsem hrál za místní klub.

R:

Dřevěnou chatu naproti v lese, brazilskou kávu tak už se nese,

přemýšlím lásko, co ještě pro tebe mám.

Zůstal tu kousek modrého z nebe, až si ho vezmeš nabídnu sebe,

přítom se trémou na tebe nepodívám.

ČERNÉ VRÁNY

d C F A7 d
Zdalo se mi o vodě a zdalo se mi o putování,

d C F A7 d
zdalo se mi o lásce a o tobě a o milování.

F a C
Zdalo se mi nad ránem, jako by nám někdo sebral smích,
Bb d
zdalo se mi o pravdě s hlavou na kolejích.

d Bb d
R: /:Vrány, vrány, vrány, vrány černé vrány, krá, krá krá.:/

Uviděl jsem Boha a díval se mu do tváře,
přšel z něho smutek, jako z venkovského faráře,
uviděl jsem Boha, ale nezaptal se na jediný proč?
Asi by mi stejně řekl „pro slepičí kvoč“.

R:

Zdalo se mi, že jsme spolu u kostela seděli,
padal sníh a tuším, že to bylo zrovna v neděli.
Sněžilo nám do klobouku z nebe, jako milodar
a ze zdi tupě křičelo: Ježíš Kristus Superstar.

ČESAČŮ BAVLNY BÁL

Hudba a text: V.K.Tomáško

G H7 Emi D G D G
Jo holka hod' se aspoň trochu do gala, já zavřu dneska dřív krám,
G H7 Emi D G D7 G
všude jsou pentle a samá paráda, dneska je česačů bavlny bál.

R:

G C G
Dneska je česačů bavlny bál, dneska je česačů bavlny bál,
D G C G
zaplatím za dva a půjdu dál,
D G
dneska je česačů bavlny bál.

Ulice září jak barevněj šál, z půlnoci zpocených těl,
všechno se splní, kdo si co přál, všechno se splní, než přijde den.

R:

Hudby se střídaj a všude je shon, víno zrychluje tep,
tam vřeští trubka, tam saxofon a holky maj tváře mlíko a krev.

R:

Až přijde šedej a střízlivej den, pro žoky s bavlnou,
otevřu krám a nechám svůj sen, žít v kraji za duhou.

R:

DEJTE SI ODCHOD PANE

Dmi

R: Dejte si odchod pane, váš čas už je dávno pryč,

A7 Dmi A7 Dmi

dejte si odchod pane, já nechci splasklej míč.

F A7 Bb A7

/:Dejte si odchod pane, udělejte čelem vzad,

Dmi A7 Dmi

to že mi slza kane, to bude větrem snad.:/

F A7 Dmi

1. V černejch klapkách piána rodí se černej smutek,

C F A7

půltóny jak ostruhy dřou lásku do slabin.

Bb Dmi

Mám pocit, že jsem čekala jen na šlehnutí důtek,

C A7

mám pocit, že jsem vyhrála. i když to neslavím.

R::

2. Můj parfém vážně varuje, jde dáma plná jedu,

srdce na dva západy a nepůjčuje klíč,

zeptejte se proč je chladná, jako kostka ledu,

zeptejte se vichřice, proč neposlouchá bič.

R:

DENTISTA

G C G D
Sedmička bolí jak svině, kdo by to do zuby řek,
 G A D
ráno mi povídá tchýně, že jsem jak opuchlej Shrek.
G C G G7 C
Já dvě noci nespal a skučel, polykal prášky a řval,
 G D G
až nakonec v čekárně trčel, než si mě pozvali dál.

Doktor má pracky jak Yetti, chlupatý a samej sval,
jen vejdu, pro kleště letí a už se mi do pusy cpal.
Vší silou tahá- a houby, zubisko drží jak buk,
z křesla už padají šrouby, trpím a všem je to fuk.

Potom to ruplo jak struna, doktor dal vítězej řev,
čekárnou mexická vlna a tradiční, husitskej zpěv.
Jenže, namísto sedmičky šestka, co mu mám na to říct,
a tak tu sedím jak pecka a bolí to čím dál tím víc.

Účet mě vyděsil k smrti po zádech přejel mi mráz,
sestřička zadečkem vrtí, když říká ať přijdu zas.
Našel jsem kus rezný nitě, uvázal na zub a škub,
/:a už se směju jak dítě a mám celkem v pořádku chrup.:/

DEPRESIVNÍ

hudba a text: V.K.Tomáško

G Dis7 G Dis7 G Gdim D7 G

Už mám zase deprese a proto lítám po lese se špagátem, nahatej a bos.

G Dis7 G Dis7 G Gdim D7 G

Připadám si jako brouk, co se na mě z trávy kouk, když nad hlavou mu začal zpívat kos.

D

D7

O tom, že život přece nejsou jenom vrásky, i když se nám škuner potápí,

G Dis7 G A D7 G

potom z hladu z radosti či z lásky, sezob brouka ať se netrápí.

Už mám zase deprese a proto lítám po lese, můj psychiatr říká, že jsem cvok.

Prej se žeru zbytečně a objednal mě ke slečně, přšelo a tak jsem cestou zmok.

Ta slečna měla kudrnatý vlasy, nabídla mi na zahřátí grog.

Voněla a měla dlouhý řasy a od maléru už byl jenom krok.

V pokojíčku nahoře, zapomněl jsem na hoře, a když mi řekla zhasni tak jsem zhas.

Pak se dvakrát pohnula a já starej bambula, neměl páru jak je drahej čas.

Se slečnou se smutek rychle ztrácí, její náruč byla pro mě lék,

jenže ráno chtěla čtyři tácy, tak nedivte se, že jsem s láskou sek.

A už mám zase deprese, a proto lítám po lese se špagátem, nahatej a bos.

DRUHÁ MÍZA

capo III.

G D G
Když chlap chytá druhej dech a běhá v parku po schodech, po večerech nad svým tělem
dumá,

D7 C G A7 D G
aby nekles na duchu, má náušnici na uchu a od Vietnamců trenky značky Puma.

C G C
Cvočkovaný opasek, ze zbytku vlasů ocásek, ponožky si dvakrát denně mění.

D C G A7 D G
A voní se a sprejuje, vrásky si krémem maskuje a přiblblb se do zrcadla kření.

D G D C G
R: Jó tak už se točí druhá půle, klouby vržou a žlučník, ten nám dává,

C G Emi A7 D G
chtěli by jsme žít na plný kule, ale ráno se nám nějak těžce vstává.

Jak se splaší hormóny i profesoři Sorbony,
přiomínaj' tetřevího samce,
natož Fanda ze Lhoty, ten prostě ploty, neploty,
za sukní jde s urputností kance.

Vždy, když jaro začíná, nevím, kam dřív s očima,
jsem jak kotel přeplněnej parou,
tak se šourám na Růžek, dvě píva, jeden tvarůžek,
pak ze zvyku doma seřvu starou.

FLORENTSKÁ BRÁNA

G C G

Až projedu údolím egyptských králů,

D G

až příběhy věků mi rozbuší srdce.

C G D G

Prodej mi vodu, za všechnu mou slávu,

C G D G

ať ochladím tvář ať omyji ruce.

Příteli dovol mi v stínu tvé palmy,

na chvíli kleknout a opravit džíp,

Odjedu dřív, než-li odezní žalmy,

než bohyně Sachmet vypustí šíp.

D G

R: Jdu ve starých stopách legií římských,

D G

v dlaních mi zůstává vůně tvé kůže.

C G D G

Jdu ve stopách válek ještě tak blízkých,

C G D G

pod souhvězdím Ženy, pod souhvězdím Muže.

Až projedu údolím egyptských králů,

kdo z vás mi poví, co přinese čas,

vrátím se zpátky a na florentskou bránu

napíšu lásko, co zůstalo v nás.

HÁDEJ, KDO TĚ MÁ RÁD

E A E H7 E
R: /: Hádej, kdo tě má rád, hádej, kdo tě má rád.:/

E F#m A E
Ten kluk co kouká z povzdálí a pořád jenom otálí a každou chvíli oči klopí k zemi,
E F#m A E
má vlasy jako tmavá noc a jinak myslím, že nic moc a o holkách jen tuší ale neví.
H7 E H7 E
Až začne pršet z oblohy, tak možná že tě osloví a přes ramena přehodí ti svetr,
F#m A E
a jestli najde odvahu, no tak tě pozve na kávu a potom řekne hele, já jsem Petr.

R: /: Hádej, kdo tě má rád, hádej, kdo tě má rád.:/

Mraky plavou v kalužích a všechno voní po růžích a je tu doba, kdy se nechce domů,
Když díváte se do nebe tak řekne, že má pro tebe hvězdu, která právě letí dolů.
Až tohle jednou stane se svět se láskou zatřese, zázrakem se všechno kolem změní,
vyjde duha nad vodou a vůbec není náhodou, že smutek tady byl a už tu není.

R: /: Hádej, kdo tě má rád, hádej, kdo tě má rád.:/

A najednou ti nevadí, že barevně moc neladí a nosí trička z laciného stánku,
kapky deště na tváři a nijak moc se nesnaží aby patřil na titulní stránku.
Maluje ti obrázky a nemá hloupé otázky, oči jako nejmodřejší nebe,
když se zeptáš co má rád, přestane se náhle smát a s vážnou tváří řekne přece tebe.

R: /: Hádej, kdo tě má rád, hádej, kdo tě má rád.:/

HLAVA NAD VODOU

E

H7

Povídám, tam u nás v hospodě „Na hrázi“ každý měl svůj vlastní džbánek,

E

hráli tu vandráci, nečet' se bulvár a měli jsme klidnější spánek.

E7 A

Povídám, tam u nás v hospodě „Na hrázi“ ani se nechtělo domů

E

H7

E

a teď je tu ticho, smutno a draho a zazpívat už není komu.

E

A

E H7

R: Já bych to neviděl až zas tak černě, já bych to nevzdal ani náhodou,

E

A

E

Gdim H7 E

dokud se otáčí matička země, dokud je ještě hlava nad vodou.

Můj přítel František, co bydlí u řeky, ten co má půjčovnu lodí,

nekoupí noviny, jak je rok dlouhý, říká že mozku to škodí.

Co je mu do toho, kdo sedí u vesla a kdo si s kým vyměnil lože,

sedne si do trávy, otevře lahvový a jen ať si blbnou můj bože.

R:

Jsem z jiné planety, jiného světa, slušný a laskavý býval,

chci zpátky naději, lásku i víru, všechno to o čem jsem zpíval.

Nevěřím na řeči, že je tak špatně, že půjdem o žebrácké holi,

budu si notovat, po cestách z kamení, i když to někdy dost bolí.

R:

Napsali v Blesku, tam přece nelžou, že dopadli zloděje koní,

čekám až napíšou, že sedí na Borech, ti co tu opravdu škodí.

Jak říkal František, 1618, vtrhlo se na radnici,

nejde to po dobrým, půjde to po zlým a šup z oken na ulici.

HOLKA CVOK

1983

Ami G Ami
Zas padá listí a do louží drobně prší,
C D Ami
nad městem visí šedivej, těžkej mrak,
Dmi E Ami
všechno je vlhký a v žaludku trochu kručí,
 G Ami
lidé se mračí a já se ptám proč je to tak.

 F Ami
R: Dál na hřbetě táhnu svůj dřavej stan,
Dmi Ami
navlhlou deku a svetr, co navečer zmok'
F Ami
kam se to vláčím a co z toho mám,
D E7 Ami
slyším jak šeptají, ta holka je nějakej cvok.

Kolik nás bloudí, co neumí za oknem stát,
mladý i starý a všichni maj společnej cejch,
že dovedou krásu jen očima do dlaní brát,
když slunce pálí, i když začne do kytek lejt.

R:

Nevím jak vám, mě stačí když drobounce prší,
nechci mít auto a nechte si vilu jak hrad,
nechci jet na Mamáj a nevím, co zrovna frčí,
co je vám do toho, kde budu dnes v noci spát

R:

HOSPODY TŘETÍHO ŘÁDU

D

Já na svoji pověst málo jsem sázel,

A7

radám se smál a za hlavu házel,

G D A7 D

když se to zhouplo, tak říkal jsem ať,

G D A7 D

život je prevít, nebreč a plať.

Jak ohladí kámen, divoká řeka,
marně se brání a marně se vzteká,
tak největší rváče si obrousil čas,
nejednou mlčí a jdou mezi nás.

G D A

R: Do hospod třetího řádu, s kytarou chodívám hrát,

A7 D

chlápkům, co sedávaj vzadu, i holkám co můžu mít rád.

D7 G D

A všichni se znají a zpívaj' a nikdo se neptá jak dál,

E A7 D

jak přežít ty roky, co zbývaj', aby nám příznivej vál.

Bůh ví, že ještě chci osedlat koně,
milovat ženy a rozbít se pro ně,
než z dřevěný mísy, dají mi jíst,
zubatá mávne a není co říct.

R:

HŘIŠTĚ

capo IV.

C

Moje milá každéj tejden hraje kopanou,

G

loni měla pravou nohu dvakrát zlámanou,

C

C7

F

letos jen otřes mozku, když se sama koplá do hlavy,

G

C

sudí ani nepísk, pad' smíchy do trávy.

Nekupuje erotické prádlo jako dech,
jen modrý trička s pruhami a šestkou na zádech,
nad manželskou postelí je obraz výstavní,
eskymácká jedenáctka v záři polární.

C

G

R: Hřiště už volá, domácí radovánky nutně musí bokem,

C

hřiště už volá, čeká nás pěkná mela tuhle sobotu.

C7

F

Hřiště už volá, pomezí po tobě nák přísně kroutí okem,

G

C

asi ho preventivně půjdu plácnout plaňkou od plotu.

Po žádné jiné přísahám, že vůbec netoužím,
i kdyby měla všechny zuby a tělo bez modřin
a mohla by znát Picassa a nebo starej jazz.
mě ze všech nejvíc láká modře pruhovanéj dres.

Moje milá každéj tejden hraje kopanou,
jako věrnej jezevčík postávám za branou,
občas se nám život zhoupne jako paluba,
ale k vánocům nám nosí dárky Santra Klapzuba.

R:..

HVĚZDOPAD capo V.

C F C
Trávou i kamením, bosí i obutí,
C F C
táhnou znamení smutných labutí.
F C G C
Na tváři máš pihy, dárek léta a ještě jako trochu nevěříš,
F C
že najednou jsme všichni stejní, ze stejného světa,
G C C7
jak zázrakem když do strun lehce udeříš,
F C
najednou jsme všichni stejní, ze stejného světa,
G F C
jak zázrakem když do strun lehce udeříš

Je půlnoc a oblohou, srpnový hvězdopad,
dívej jak za vodou se snáší do zahrad.
Zůstalo nám na dva prsty vína, všechno už se řeklo, všechno víš,
/:někdo půjde spát a někdo pro někoho zpívá,
možná touhle chvílí máme k sobě blíž.:/

Trávou i kamením, krajinou slunečnic,
táhnou znavení po cestách létavic.
Suché listy do copu ti vplétám, málo vína zbývá k dopití,
/:Mohelnický zvon už hlásí, je tu konec léta
a pavouci si štěstí táhnou do sítí.:/

Trávou i kamením, bosí i obutí,
táhnou znamení smutných labutí.
suché listy do copu ti vplétám, cestou plnou bílých oblázků,
/:Mohelnický zvon už hlásí, je tu konec léta,
poskládaný z malých, něžných obrázků:/

CHALOUPKY

C F G C
Vydal jsem se hledat čistou vodu k pití,
 F G C
vydal jsem se hledat dobré slovo k žití,
G F G C
/:po chaloupkách chodil, co se krčí v stráni,
 Ami G C
nevěděl a našel, co je milování.:/

Podzim voní slámou a bramborovou natí,
když pastýři hrajou, prý se léto vrátí,
/:prý se léto vrátí a všechny smutky přejdou,
dokud láska platí, tak se lidi sejdou:/

Ta zpráva pravdu nemá, že láska není k mání,
jen ten, kdo dobře hledá, ví o chaloupkách v stráni.
/: Tam víno trpce chutná a stejně trpce voní
a pravda je tam prostá, jak písnička co zvoní.:/

Vydal jsem se hledat čistou vodu k pití,
vydal jsem se hledat dobré slovo k žití,
/:po chaloupkách chodil, co se krčí v stráni,
pil jsem vodu čistou, jak tvé milování.:/

CHLAP CO TADY CHYBÍ

C d G7 C F C
Chlap, co tady chybí, byl kámoš tvůj, patřil sem byl přítel náš
F G
a nezáleží jestli jméno znáš, prostě mu kroky sečet čas,
F G C
chlap co tady chybí byl jeden z nás.

C
Večer se budou všichni ptát, proč houká smutně každej vlak,
d e
a najednou tu kolem tiše stojí,
d G C a
ať poví hlína pod náspem, že držel v prstech černou zem,
G
ať poví, ať hlína poví...

Recit.

Každej mašinfíra na týhle trati nás znal,
před tunelem zastavil, my vyskočili a pak nahoru do stráně.
Bylo to na náš plácek blíž, o hodně blíž.
...a zní, píseň zní.

Svět nezůstane chvíli stát, lidé přestanou se ptát,
čí je kříž a kdo tu spí.
Jen za rok věnec ze chvojí, do ohně někdo přihodí a zní píseň zní...

I.N.R.I

E

Sedávám na schodech s košilí rozhalenou,

 A H7 E
koukám se do nebe, je tiché čím dál víc.

 E7 A Ami
Možná že andělé maj' zrovna dovolenou,

 E H7 H7/4+ E
možná jen nevědí, co vlastně říct.

Potkal jsem faráře, pár kroků od kostela,

a že prý mi poradí, jak správně žít.

Panenko Maria ta by se asi rděla,

o čem já dokázal kolikrát snít.

Vysoko nad městem, můj člověk z Nazarethu,

barvy mu smývají bouře a sníh.

Ten příběh na kříži, ten není z kabaretu,

tam smeknu čepici, že míň jsem zpych'.

JEN TAK DÁL (SVĚTÝLKA SVÍČEK) 1988

C Cmaj7 C G C FCGCG C

Světýlka svíček a jedno jediný přání, jen tak dááááál, jen tak dál

C Cmaj7 C G C FCGCG C

v pokoře písnička najednou hlavu nám sklání, jen tak dááááál, jen tak dál.

G C F C G

Ještě v nás zůstala víra a cit, ještě se umíme za ruce vzít,

C G C

nezhasnou světýlka, když prostě nebudem chtít.

FCGCG C

R: /: Jen tak dááááál, jen tak dál.:/

Vítr nám pohladil vlajku a jak by chtěl říct, jen tak dál, jen tak dál,

nevadí, málo je spánku však zpívá se víc, jen tak dál, jen tak dál.

S drátěnou košilí pěšáci jdou, co letadlem do ráje nedolétnou,

řeknou si ahoj a určitě dají si tón.

R:

Kdo bez řečí nabídnul celtu, když začalo lejt, jen tak dál, jen tak dál,

ten lásku sel po lidech a na to netřeba glejt, jen tak dál, jen tak dál.

Za Terezou do města bez okenic, vydal se toulavej, co zbejvá víc,

tak jak tu sedíme zkusíme potichu říct.

R:

JENOM AŽ ZŮSTANU STEJNEJ

capo 2

C G C G
Jenom ať zůstanu stejnej, až mi to začne líp hrát,
C C7 F C G
jenom ať zůstanu stejnej, vždyť pýcha předchází pád.
C Emi Dmi G
Až začnu mít letos víc než jsem měl loni,
C Emi Dmi G
až vydru z písniček prachy, co zvoní,
C G C Dmi G C
Bože ať zůstanu stejnej, tak moc to nestojí.

Jenom ať zůstanu stejnej a kdybych snad ztrácel svou tvář,
Bože ať zůstanu stejnej, to radši mě do bláta sraž.
Než nahoru po schodech, podrážet nohy, to radši provaz a sbohem a sorry,
jenom ať zůstanu stejnej, tak moc to nestojí.

Jenom ať zůstanu stejnej a ostatní všechno je fuk,
jenom ať zůstanu stejnej, až do konce s kytarou kluk.
Pak zaplatím účet a jak už to chodí, povolím struny a trochu se skloním
a hlavně zůstanu stejnej, tak moc to nestojí

K ČEMU TY SLZY

C E7 F Cdm

K čemu ty slzy ve vaší tváři, jsou jako kapky ze svíci
C F F7 C Cdm G C
a já jsem blázen, co se tak snaží vrátit vám úsměv do líci.

Kejvněte prstem, pohněte hlavou, řekněte slovo, najdu rým,
a třeba píseň tisíc let starou, s příchutí rudých jeřabin.

C G C G F C
R: Prsty mi bloudí v krajině tónů, pod víčky černý New Orleans,
G C F G C
mám v sobě smutek nakřáplých zvonů, když slunko padá za Karlín.

V děravém svetru sám u piána, jenom tak brouzdám paměti,
A na všech klapkách stopy od cigára, vzkazy pro příští století.
Zbyli jsme sami, ve tmě a kouři, dvě prázdný židle u stolu,
víte co slečno, chystá se k bouři, tak půjdem ke mně nahoru.

R:

KDO NÁM HOLKA ZASTAVÍ

G C G
Kdo nám holka zastaví, až zas jednou nestihneme vlak,
G C G
možná frajer z Ostravy, možná otrískaný náklad'ák.
G h C G
Kdo nás vezme za obzor a nebude se ptát proč zrovna tam,
C G
kam se valí mlha z hor jako hejna sněhobílých vran.

Už nejsme jako z románů a nepíšeme verše do mraků,
jen pomačkaní po ránu, ale na košilích woodcraft ve znaku.
Někam zmizel Šťastný Dan i žlutý kvítek z Foglarových knih
a kdo ví kam šel D'Artagnan, ten malý zrzek s tváří plnou pih.

D C G D C G
R: V peřejích se voda ještě pění, kachny mají mladé v rákosí,
D C G A D
čas okolo nás pořád něco mění, ale ráno tráva svítí od rosy.

Ohňů valem ubývá, o to víc je křížků podél cest,
ve vlacích se nezpívá a holky už si nechtěj copy plést.
Stýská se nám stále víc a tak si hrajem na podivný svět,
kde svítí žlutý půlměsíc a nám je pořád věčných dvacet let.

Kdo nám holka zastaví, až zas jednou nestihneme vlak,
zůstaneme pod strání jak u příkopu planý, rudý mák.
Půjdem po svých za obzor, nespěchej, vždyť vlastně není kam,
mlha už se valí z hor, jako hejna sněhobílých vran.

R

KDYŽ JE HOLKÁM PATNÁCT

C

Když je holkám patnáct a čekají až pohne se čas

F C

když je holkám patnáct, těla jako pšeničný klas

F C

První rande za za školou a o lásce neznají nic,

G C

jenom oči sklopí, at' v nich kluci nemůžou číst

Když je holkám patnáct a všude kolem utíká svět,
hladový a lačný a oblečený do holých vět.

Na ramenou mládí a vím jak je zbytečné říct,
když se oči sklopí, tak v nich kluci nemůžou číst

Ami C

Říkají si slečny, malý holky nezkušený,

Ami C

v uších hudbu světa a přece tolik opuštěný.

G F C

Rozpálenou kůži žádný vítr neochladí,

G C

jen rosa studí hvězdu, která spadla do kapradí

Když je holkám patnáct a čekají až pohne se čas
smějou se a tvrdí, že jim srdce nespálí mráz.

Jako bych je slyšel, trochu lžou, že nechtějí víc
a proto oči sklopí, at' v nich kluci nemůžou číst.

...jenže, /: když se oči sklopí, tak v nich kluci nebudou číst :/...

KRÁMKY

C

R: Ránem se otvírají krámký na náměstí,

pojd' půjdem nakoupíme do zásoby štěstí,

F

srdíčka na řetízku at' nás oba chrání,

C

Dmi

G

vezmu tě za ruku a řeknu pojd' má paní...

C

Ami G

C

Mám okna bez mříží a dveře bez zámků,

F

C

v noci mi hvězdy padaj do záhonů s mátou.

Ami G

C

Říkáš můj rytíři, toulavý beránku,

F

C

poslouchej zvony zvoní, odbíjejí pátou.

R:Ránem se otvírají krámký na náměstí,

pojd' půjdem nakoupíme do zásoby štěstí,

srdíčka na řetízku at' nás oba chrání,

vezmu tě za ruku a řeknu pojd' má paní...

Děšť tančí ulicí, s tisícem bubínků,

pozvu třě na skleničku do podkroví hřichu.

Foukneme do svící, do žlutých plamínků

a potom zůstaneme bez šatů a v tichu.

R: Ránem...

Mám okna bez mříží a dveře bez zámků ...

.

KYTKA MASOŽRAVÁ

hudba a text: V.K.Tomáško

G C7 G
Měl jsem vám ženskou, ta ženská mi pila krev,
C7 D
měl jsem vám ženskou, ta ženská mi pila krev
C7 G F# F E
Já v noci nespál, zlý slova šeptal, furt se mnou lomcoval hněv,
A7 D D7
já v noci nespál, zlý slova šeptal, furt se mnou lomcoval hněv

G C7 G
Co jsem ji poznal, můj život se změnil v poušť,
C7 D
Co jsem ji poznal, můj život se změnil v poušť,
C7 G F# F E
dýmka šla k čertu a moji sklenku zneuctil jablečnej mošt,
A7 D G
dýmka šla k čertu a moji sklenku zneuctil jablečnej mošt

/: Zakoupil jsem květináč a kytku do něj zasadil :/

/: kytku masožravou, věčně nenažranou, občas jsem ji vlídně pohladil :/

/: Každý ráno potají jsem koukal jestli nechátrá :/

/: masem jsem ji hostil, chroupala i kosti a občas jsem ji skočil pro játra.:/

/: Osmýho března opatrně jsem ji na stůl postavil :/

/: kytku masožravou, věčně nenažranou, kterou už jsem tejden nekrmil :/

/: Moje ženská přišla a trochu ji zjihnul zrak :/

/: čmuchla si jak voní. Křup! a bylo po ní, tak jsem si šel za roh pro tabák :/

/: Půjčím za pár pěttek všem chlapům trpícím :/

/: kytku masožravou, věčně nenažranou, pak si dáme v baru sklenici :/

LOKET NAD OHŘÍ

G
Léto se prochází nad skálou z křížem,
C
z radnice odbíjí celá i půl,
D C G
jednou je bídně až nehty si hryžem,
F G
jednou je svátečně prostřený stůl.

Tady jsme sváděli klukovské bitvy,
na první rande já Aničku zval,
jak rybky na háček tak jsme se chytli,
opilí pověstí Svatošských skal.

C G G7
R: Nespěchej dívej se, copak ti za zadkem hoří,
C G G7
nspěchej dívej se, tady je kus tvého já.
C G
Je jako z pohádky městečko nad řekou Ohří,
A7 D
z pohádky o něčem co člověk od mámy zná.

Kolikrát z půlnoci jak se to píše,
malíř chtěl můzu a pivem ji splách,
pár hradních skřítků proklouzne tiše,
do řeky nasypat měsíční prach.

Když mládí proletí jak vítr žitem,
vlaštovky postaví pár nových hnízd,
já potulný truvér, je loutna mým štítem,
pokorný poutník přicházím říct.

R:..

MÁLO LÁSKY

G

Když človíček pláče, když něco ho bolí,

D G

kdo zastaví kroky, kdo k němu se skloní,

C G D

každý jen spěchá a nahání čas.

G

Když dochází síla, když štěstí se láme,

D G

k ostatním zády a jenom k nám ne.

C G D

Kdo nás to učil na cizím se pást?

G C G F G

/: Málo, tak málo, tak málo lásky je v nás. :/

Máme svá jistá a napsaná práva,

klikatý paragraf a slepá dáma,

ale kdo řekne, jak strmý je sráz?

Tam naproti stojí dva ranečky citů,

každý půl auta a každý půl bytu,

hodíš jim příteli záchranný pás?

/: Málo, tak málo, tak málo lásky je v nás.:/

Dívej se synku, jak všechno nám projde,

až zůstanem sami, tak možná nám dojde.

Každý z nás maličko světýlko zhas.

/: Málo, tak málo, tak málo lásky je v nás.:/

MORAVA capo III.

G D
Já prošel ten náš koutek křížem kráž,
D7 G
od Valtic až vzhůru Opavou.
D C G C
Nehledal jsem nic a našel víc, než spočítáš,
C G
oči mám opilý Moravou,
D C G C
nehledal jsem nic a našel víc, než spočítáš,
C G
oči mám opilý Moravou

Spousty přátel zůstávají v nás
a ze tváří jim přečteš jací jsou.
/: Průzrační jak sklenka, kterou brousil mistr čas,
jen či maj' opilý Moravou.:/

Kdo by mně chtěl učit hledat ráj,
svádí bitvu předem prohranou,
/: jsou slova víc než zbytečná, mám prostě rád ten kraj,
oči mám opilý Moravou:/

Až přijde ten můj čas, tak chtěl bych spát,
kde slunko hladí révu voňavou.
/: Zatím ještě stokrát, možná víckrát budu hrát,
že oči mám opilý Moravou:/

MOTÝLÍ KŘÍDLA

autorská Porta Olomouc 1989

G Ami D G

Má láska je dlouhá silnice bílá, má láska je zarostlá do prachu cest.

 C G D G
Má láska se chvěje, jak motýlí křídla a hladí ji studený světýlka hvězd.

Má láska je v trávě půlnoční rosa, popruhy tlačící do ramenou,
svítání, louka a zvonící kosa i vlaky co beze mě neodjedou.

 D G

R: Dej pozor je křehká jak z jabloně květy

 D G
snadno ji poničí lhostejný mráz,

 C G
Je zakletá do jedné bláhové věty

 D G
tvá tulácká láska, co v srdci ji máš.

Chutná jak víno slunečních strání, provoní potoky divokých hor,
je čistá jak slova, která tě zdraví, když ruce k pozdravu naproti jdou.

Má láska jsou chvíle, kdy na celtu prší, jehličí v kotlíku, vařící čaj,
má láska jsou kluci, co po ránu bručí a každou sobotu stavějí stan.

R:.....

MYŠ, TY A JÁ

E H7 E A7 E
Běží myška po světnici, schovala se pod skříň,
E H7 E A7 E
ty jsi holka bledá v líci, já teď nevím, co s tím.
A7 E Cis7
To byl fofr, jak jsi rychle stála na židli,
Fis Fis7 H7
až mám z toho těžkou hlavu, jak tě uklidním.

Sousedé si na ulici ťukaj na čelo,
že jsme oba na palici a je veselo,
stačí jedna malá myš a ječíš fistulí,
myslím že se ke mně večer strachy přitulíš

Možná by to chtělo kočku, abys byla klidná,
kočka ta má myšku v očku, z pod skříně ji vyndá,
jenže já si milá zlatá, nejsem dvakrát jist.
jestli by ta mrcha kočka, nechtěla myš sníst,

Totiž tahle potvůrka tu bydlí od dětství,
ještě než jsi za mnou přišla, mám ji pro štěstí,
občas slupne kousek sýra a vůbec netuší,
kolik dívek díky ní jsem držel v náručí.

A teď holka neposlouchej, to jen pro pány,
/: já tu nemám past na myši, ale na dámy. :/

NA TO LÁSKO NEODPOVÍM

hudba a text: V.K.Tomáško

G D C D

Měl bych se ptát, jak můžu ti dát to co hledám na konci svých cest,

G D C D

z očí ti číst jména těch míst, za noci mít dlaně plné hvězd.

G H7 Emi

Jak slabá žena vydrží, když orel náhle začne mávat křídly,

C D

když touží letět nad strží a nad řekou a venkovskými sídly?

G C G A7 D G

R: /:Na to láska neodpovím. Na to láska neodpovím. :/

Říkáš jen běž a ber si kde chceš, stejně tě to táhne já to vím,

do starých měst, kde necháš se svést, i tam kde stoupá z ohňů dým.

A doma všechno v pořádku, jen děti někdy o něco víc zlobí,

tak proč se stýská při pátku i o vánocích, když se stromek zdobí?

R: /:Na to láska neodpovím. Na to láska neodpovím. :/

Až bláznivý svět mě otočí zpět, přinesu ti kousek nebe s duhou,

nepůjdem spát mám po tobě hlad, vlasy svážeš bledě modrou stuhou.

Já zavoním ti po dešti a tabákem a trochu starým vínem,

a budeš se ptát na štěstí a proč jsou slova někdy jenom rýmem.

R: Na to láska neodpovím. Na to láska neodpovím

NA VĚKY ZAMILOVANÝ (capo IV.)

C G
Znám louky pod sněhem i cesty plné květin,
C F C
a moje kroky jdou až na hřebeny hor
G
ani Bůh nepoví kam tímhle světem letím
F C
s dušičkou dítěte, co hledí za obzor.

R:
C C7 F G F C
Na věky zamilovaný do kůry vrásčitých stromů
G C
večerem tiše vítaný cinkáním vesnických zvonů.

Na věky zamilovaný do šálku voňavé kávy,
do letních bouří nad strání, pavučin na stéblech trávy.

Na věky zamilovaný do tůní pod starým splavem,
tam ještě hvězdy padají v půlnoci před svatým Janem.

Jsou místa magická, jak hrobky starých králů,
a mořští ptáci křičí do zpěněných vln,
v horách Nepálu, prý nebe líbá skálu,
to všechno jednou schovám do šestice strun.

NÁKLADÁK DO L.A. capo 1

C G C G C
Tu zprávu přines brácha můj, že našel si přímovej džob,
C G C
tu zprávu přines brácha můj, že našel si přímovej džob.:/
G Emi F C
Nákladní vůz mu půjčí šéf a radostí přitom hvízd,
G C G C
vždyť bude jezdit jako pán až do Los Angelos.

/:Říkal že z první vejplaty pro mámu koupí hned,:/
šátek jak z chmýří bodláků, s barvou podzimních bříz
když bude jezdit jako pán až do Los Angelos.

/: Mražený maso a kaviár a kořalku fajnovou.:/
Od zítřka půjde všechno líp a párkrát si z láhve líz,
vždyť bude jezdit jako pán až do Los Angelos.

/: Ráno snad ještě za šera ve dveřích řekl čau,:/
a naše máma pro štěstí mu na čelo dělá kříž,
jen abys dojel jako pán až do Los Angelos.

/: Navečer přišel jeho šéf a pár věcí na stůl dal.:/
Co tahal bráška po kapsách nechal tu a nic víc
a na cestě rozbitej nákladák tam do Los Angelos.

NEBE PLNÉ KONÍ

Hudba a text V.K.Tomáško.

F Bb C C7 F
Tohleto hříbě podkovu neztratí, na dráze závodní,
 Bb C C7 F
leží tu na slámě, sotva se obrátí a v očích má napsaný.

 F Ami Bb C7 F
R: Že někde je nebe plné koní, bez ohrad opratí
 Gmi C7 Bb F
a louky co báječně voní, pro hříbě střapatý,
 Ami Bb C7 F
Někde je nebe plné koní a laskavých honáků,
Gmi C7 Bb F
kopyta cinkavě zvoní do zlatých oblaků.

Klisna už větří a u žlabu třese hřívou, koně prý nebrečí,
kdo z vás, vy bohové, zmazaní zemskou špínou, kdo z vás ji přesvědčí.

R: Že někde je ...

To malý hříbě už na cestu dává se cvalem, zpátky se nevrátí,
tak nebud' smutná, vždyť za chvíli projede rájem a tam bolest neplatí.

R: Vždyť někde je

NEŘESTNÁ MARIE

d C A7
Když si ráno myješ tvář a na rty dáváš růž
d
oheň tvojí kůže čeká, kdo se popálí,
d C A7
ten stín, co stojí za dveřmi ti říká že je muž,
Bb A
tak sakra vem tu kytku, když máš srdce ze skály.

Když vážeš stuhu do vlasů, jak důvěrně to znám,
pozlacené náramky a ve výstřihu kříž.
Tvá vůně láska z Paříže, je vůně kurtizán
a já se musím smířit, že mi dávno nepatříš.

D
R: Jsi nebezpečná jako řeka, když nestačí jí břehy,
G
jsi pískem v poušti Sahary, kde muži ztrácí řeč,
D
marně hledám ve vzpomínkách, zbytek tvojí něhy,
Bb A A7
marně hledám odpověď, tak alespoň se svleč!

Sníh ti padá do vlasů i na hedvábný šál,
roztaje a bez bolesti zmizí jako nic.
Já tu u tvých dveří možná stokrát jsem se ptal,
jak můžeš být Marií i neřest bez hranic.

Je půlnoc plná příslibů a nedopitých vín,
dlaně cizích lovců cítí kořist nadosah.
K čemu dávat duši, když je hladový jen klín
a hladem trpí všichni, kteří překročí tvůj práh.

NEŽ PŮJDEM SPÁT

hudba/text V.K.Tomáško

capo 4.

G C G C

Padá sníh a zvony slyším hrát, řeknou lidem až se budou ptát,

D

G

D

G

Ami / D / G

kdo tu nechal stopy v závěji, láska ruku v ruce s nadějí, než půjdem spát, než půjdem spát

Možná tichá píseň napoví, svatá noc a teplo v podkroví,

a v té chvíli plné zázraků, tolik slibů letí do mraků,

než půjdem spát, než půjdem spát

Pane můj, ať přání můžu mít, do zlých časů svoji víru vzít,

ještě dlouho chodit krajinou, moje hříchy ať se prominou,

než půjdem spát, než půjdem spát

Padá sníh a zvony slyším hrát, někde v srdci zase začal hrát,

tichý mihotavý plamínek, v čase pokory a vzpomínek,

než půjdem spát, než půjdem spát.

Jenom chvíli zastavit a snít a známý příběh znovu začne žít,

v písních osamělých pastýřů, v zašlých barvách slavných malířů,

než půjdem spát, než půjdem spát

OBYČEJNEJ VLAK

asi r.1979

G D G D C G
Odjel jeden obyčejnej vlak, no tak co s tím, odjel jeden obyčejnej vlak.
C G D C D G
Vedle trati nechal stébla sluncem spálený, odjel jeden obyčejnej vlak.
C G C G
Vedle trati nechal stébla sluncem spálený, černou sazi holkám ve vlasech,
C G D C D G
přišel čas a tak se tady mějte vážení, přišel čas jít na protější břeh.

Patřil k nám, jak dřevu patří suk, no tak co s tím,
někdo řek' už je to starej vrak,
čestnou stráž tam u závor stál jenom malej kluk,
možná přišel dálkám zamávat.

Čestnou stráž tam u závor stál jenom malej kluk,
v ušmudlaný ruce z gumy prak,
dal kopretiny ny pražce, tam blízko božích muk,
pro ten jeden obyčejnej vlak.

Odjel jeden.....

PADÁ ŠEDÁ DO MEJCH VLASŮ

E A E A E
Kolik zbejvá ještě času, kolik zbejvá hezkejch chvil,
 H7 A E H7
padá šedá do mejch vlasů a nikde déšť, co by ji smyl.

E A E A E
Kolik sluncí ještě vyjde, kolik snů se nesplní
 H7 A E A E
a ty se ptáš, co po mně zbyde, až se pohár naplní.

Je tolik míst, kde se dá lehnout, je tisíc míst, kde se dá spát,
a další noc začíná blednout a jeden blázen jde se ptát.

Kolik zbejvá ještě času, kolik zbejvá hezkejch chvil,
padá šedá do mejch vlasů a nikde déšť, co by ji smyl.

PÍSNÍČKA PRO COPATOU HOLKU

Hrají Roháči Loket

1988 Hudba a text V.K.Tomáško.

G C G
Jak teplá náruč milenky je tráva sluncem prohřátá
G
a stráně ještě netuší, že za dveřmi už dupe bílý kůň,
Hmi C G
pražce voní létem, po nich krásná holka copatá
F C G
jde k nám, černý vlasy jako lesklá tůň.

V puse stéblo trávy a naoko se tvářím, že ji neznám,
prostě zase jedna, mám se zbláznit, zboří se snad svět?
Až si vlasy rozpustí a nabídne je k pohlazení hvězdám
tak vím, že těm hvězdám budu závidět.

Co krásnejch holek copatejch se po tom světě trávou brouzdá,
spletou hlavu tulákům a netuší, že léto chodí spát.
V opuštěných hnízdech ptáků paní zima bílé karty rozdá, pojd' blíž,
abych ti moh' dlaně dechem hřát.

Až první ledy povolí a slunce řekne travě hallo vstávej,
už dávno budu na cestě, abych Bože něco nepropás.
Najdu první sněženku a komu ji dám jen si klidně hádej,
kdo ví, možná černý copy ustříhl mráz.

G C G D
 Budil jsem se nad ránem, že tu nejsi lásko, že tu nejsi, že je prázdný dům,
 G C G C G D
 zoufalý a bezbranný křičel jsem tak kde jsi, kde jsi, kde jsi a kráčel k útesům.

Je všední den, snad úterý a na obloze hašteřiví ptáci, přou se a hádají,
 o hnízda ve větvích, nebo kam se láska někdy ztrácí, odpověď neznají.

Emi G F C
 G D
 R: Tiché moře bere břeh, pár kroků dolů po schodech, cítím jak mi schází dech a jdu bosý.

Ty slané kapky na tváři, neboj se to nejsou slzy z očí, chlapi nebrečí,
 jen náhodou se vítr zdvih a nese drobná zrnka jak se točí, není mi do řeči.

Až přijde chvíle smíření a nad Golgotou holubice bílá, poslední z Římanů,
 věřil jsem i nevěřil, že se ještě jednou z kříže snímá, za horou z jantaru.

R: Tiché moře bere břeh, pár kroků dolů po schodech, cítím jak mi schází dech a jdu bosý.
 /:Za láskou bosý:/.

PŘES TO NEJEDE VLAK

G

D7

Někdy vítr horký hlavy neochladí, potom ani nepomůže ruka zákona,

G

ale když se srazím s volem, lituju, že nejsem Golem, vidím, že se zázrak nekoná.

C

Někde voní marijánka, za Rumcajsem letí Manka, láskou slepá jako patrona,

D

G

a mě nikdo neporadí, kde se koupí věčný mládí, vidím, že se zázrak nekoná.

G F G

Ref: /: Přes to nejede vlak:/

Večer v okně odnaproti, soused nahou slečnu fotí, dobře že tam není záclona,
klidně bych mu pomoh' se vším, jenže si mě zatím nevším, vidím, že se zázrak nekoná.
Kdyby se mě někdy ptali, co jsme v mládí poslouchali, tak Beatles nebo Boba Dylana,
teď nám hrajou zleva zprava hudbu z který bolí hlava, vidím že se zázrak nekoná.

Ref:

Věřil jsem, že třeba jednou, v Blaníku se chlapi zvednou a pak se žádněj prevít neschová,
ale svatej Václav se svou partou, celý roky jenom chrápou, vidím že se zázrak nekoná.
Za pár let až budu starej, hluchej, slepej, vymazanej, prostě až se spustí opona,
stoupnu si před pánaboha, řeknu Bože, zkus to znova, tam dole, tam se zázrak nekoná.

PŮLNOČNÍ HVĚZDA

capo 1

hudba/text V.K.Tomáško

D G A7 D

1. Půlnoční hvězda spadla ze souhvězdí Orion,

A7 D

dopadla do závěje kousek od mých dveří.

G A7 D

Vánoční dárky, že prý vozí velký kamion,

D7 G A7

jenže já ještě pořád na Ježíška věřím,

D G A7 D

jenže já ještě pořád na Ježíška věřím.

2. Na svatou Marii a Josefa a Betlém,
dvě kapky naděje a křídla andělů.

A zlaté prasátko je mihotavým světlem,

/:když nocí Glória zní ze všech kostelů./

3. Z dále jsem uslyšel jak někdo tiše zpívá,
že v městě Betlémě se zrodil boží syn.

Na řasy dopadla mi malá vločka bílá

/:a proč se mění v slanou kapku co já vím:/.

4. Za okny světýlka a žárovičky planou,
brodím se pro hvězdu a do vlasů mi sněží.

A jako zázrakem tu stojí táta s mámou

a proto ještě pořád na Ježíška věřím

a proto ještě pořád na Ježíška věřím.

RŮŽENKA aneb PÍSEŇ O SVINI

hudba a text: V.K. Tomáško

G Hmi G Hmi G
V úterý práskli jsme svini, vážila metrák a půl,
A7 D G A7 G
už se nám sbíhají sliny, už vidím prostřenej stůl.

Voňavé škvarky a sádlo,
jelita, ovar a křen,
doktore, to bude žrádlo,
takhle má začínat den.

Jak supi slítla se přízeň,
kdejaká tetka strýc,
všichni maj' hlad, všichni žízeň,
z čuníka nezbylo nic

Jenom ta Růženka z Aše,
žebra, jak vychrtlej chrt,
tý stačí mrkev a kaše,
ta co je dobrý, ví prd.

Jak říkám, práskli jsme svini
vážila metrák a půl,
přece ji nenechám tchýni,
to bych byl přítelé....

SÁŘE

/capo V./

G D G C
Houpá se pode mnou svět, laskavý anděl už slét
D C G D
a Malý vůz odjel někam, kde olivy voní.
G D G C
Ani se nebudu ptát, jak můžeš tak klidně spát,
D C G
možná jsi v krajině včel a divokých koní.

G D C G
R: Kam zmizel záchranný člun, Sára i laciný rum,
D C G
pokojík pro dva a vůně horkého léta,
G D C G
v přízemí maličký krám, džíny co pral jsem si sám
D C G
a bláhově věřil že štěstí mi do dlaní slétá.

Do moře spadlo pár hvězd, asi se musely splést,
když hledaly vodu, která se s tou tvojí sblíží.

Chce to jen o sklenku víc, abych ti dokázal říct,
že se mi stýská a otázek mám až mě tíží.

R:

Houpá se pode mnou svět, laskavý anděl už slét
zavírá hospodu u mostu pod starou lípou.
Půjdu a přeždu ten most, já poslední vesmírný host
a rezavá vrátka podivnou písničku skřípou.

R:

SÍLA ŽÍT capo III:

G C G
Na zem se snáší mír a klid, takových dnů pořád je málo,
G C G
všechno tu patří všem jak dřív, sobotní noc, nedělní ráno.
G C G
A stejný písňě znějí tmou, to jejich tóny prověřil čas
D C G
a z hrnku kávu spařenou a z dýmu větví bílou hráz,

D G
R: To dává sílu žít, to dává sílu žít,
D G
to dává sílu žít, tak jak se má.

A nikdo bokem, nikdo sám, do kruhu místa vždycky je dost.
Všichni se vejdou, sednou tam, kde pravdou platí za upřímnost.
Jediný zákon je mít rád, ať věříš v Krista, nebo jen tak,
učit se slovům naslouchat, odpouštět slabším jejich strach.

R: To....

STOVKY ČERNÝCH KONÍ

A

Viděl jsem na obzoru stovky černých koní,

D

jako by čekali, až přijde soudný den,

E D E A

zubatá brousí si kosu a vyzývavě zvoní,

D A

potvora mlsná kouká do oken.

Jsme jako stádo tvrdohlavých mezků,

stojíme u řeky a kolem hoří step.

Země se vzteká a pění a jednou za rozbřesku

Bůh kroky obrátí a nebude chtít zpět.

Jen slzy poutníků tam u Zdi nářků prší,

ať přijde zázrak, ať zpomalí se tep.

A někde dole se jásá, že mají naši duši,

víra se drolí jak okoralý chléb.

Viděl jsem na obzoru stovky černých koní,

jako by čekali, až přijde soudný den,

zubatá brousí si kosu a vyzývavě zvoní,

potvora mlsná kouká do oken.

STŘEDA

hudba a text: V.K.Tomáško

Ami

Dneska je středa a zase nic, včera tě bolela hlava,

E Ami

jednou je zima, jednou hic, jednou je na vině strava.

Ami E

Ještě mi vrtá palicí, co se to tenkrát stalo,

Ami

že jako blbec s kyticí, koktal jsem áno, ano.

V lednici ani lahvový, od vedle voní řízky,

a ty víš holka kulový, co jsou mý pudy nízký.

Ve snu tě vidím na lodi, vesele na břeh mávat,

pak se loď tak nějak nakloní,

měla ses učit plavat.

A

D

E

A

R: /: Dam du damdu dam dam, dam du damdu dam dam, dam du dam dam. :/

Máš tepláky ještě z dorostu, to tenkrát Strahov bouřil,

já fáral na šachtě u Mostu, v hlubině po tobě toužil.

Ted' soused do zdi zabuší, že zase začínáš chrápat,

tvý zuby v hrnku mě nevzruší, to teda ani nápad.

Tak asi třikrát do roka, kupuješ „Cechovní pohár“,

vášeň ti sedne do oka, není kam bych se schoval.

Ten, kdo tě nezná nevěří, že nejsi řízená střela,

když za mnou vlítneš do peřin s výkřikem „Hurá je středa“

R:

STUDÁNKA

C G C G C

U studánky čistou vodu ze dlaní jí dával pít,

F G

vlčí máky do vlasů a říkal přej si co chceš mít.

d G d G

/: Léto s Malým princem, nebo na potoce mlýn,

C G C G C

jestli je to málo, lásko, přidám džbánek vína z jeřabin.:/

Ďábel nemá slůvka sladší borůvkových koláčů,

něžná jsou a přitom ostrá, jako kosy sekáčů.

/: Někde v dálce harmonika z oken hospody,

hraje píseň o věnečku zahozeném do vody :/

Říká se, že každé ráno, moudřejší je večera,

jenže láska bolí zrána, stejně, jako za šera.

/: Z borůvkových koláčů pár drobků na zemi

a čistá voda ve studánce umazaná sazemi. :/

SVĚ ROCKY MOUNTAINS capo IV.

G **C**
Je srpnový pátek a na horách sněží, někdo jde vzhůru, někdo si věří,
G **C** **G**
krosna na zádech tíží jak žulový blok.

G **C**
Zatím, co dole je léto a stromy a silácký řeči těch co se bojí,
G **C** **G**
do bílé pláně udělat první krok.

C **F** **C** **G**
R: Ale vždycky se najdou a znovu to zkouší, slunce jak plamen bodá je v očích,
D **C** **G**
rvou se jak koně, jen aby našli své já.

Sklonil jsem hlavu a ptal se sám sebe,
jestli jak oni mám to svoje nebe
tak blízko na dosah a nejsem na kolenou.
Bez velkých řečí a ohraných frází,
vstával jsem do tmy a nejmíň mi schází
publikum, co chce mít za každou cenu své šou.

R:..

Možná mám poslední, poslední šanci,
vzít svoji víru a v ledovém tanci
na vrchol vynést svou vlajku a vidět ji vlát.
Má každý před sebou své Rocky Mountains,
svůj kopec z dětství, co zdál se být zlatý,
ale kolik jich ztratilo cepín a muselo vzdát.

R:..

SVĚT SE ZBLÁZNIL

hudba a text: V.K.Tomáško

D G D G D

Na dlažbu napíšu křídou, čekám až andělé přijdou,

A G D A G D

až křídlem mi pohladí tváře, ozve se hlas od oltáře,

A7 D

svět se zbláznil můj bratře, svět se zbláznil.

Převozník na břehu čeká, ta červená voda mě leká,
tečou mi slzy tím strachem, v ruce pár stříbrných drachem,
svět se zbláznil má lásko, svět se zbláznil.

Ztratil jsem víru co zbývá, Betlémská hvězda se kývá,
ke břehům vlny se valí a nikde maják, jen skály,
svět se zbláznil můj Bože, svět se zbláznil.

A G

Viděl jsem města, jak topí se v moři,

D H7

viděl jsem slunce jak krvavě hoří,

Emi A

podivný člověk měl ve dlaních hřeby,

D A7

a klečel tu v poušti a díval se k nebi.

D A7 D

Svět se zbláznil můj otče, svět se zbláznil.

A7 D

Svět se zbláznil můj synu, svět se zbláznil.

Na pažbu napíšu křídou, čekám až andělé přijdou,
až křídlem mi pohladí tváře, až mě můj kapitán vzkáže,
/:svět se zbláznil ty blázne, svět se zbláznil.:/
svět se zbláznil ty blázne, svět se zbláznil.

ŠENKÝŘKA

hudba a text: V.K.Tomáško

G D G A7 D

Bože můj potrestej takovou šenkýřku, která má špinavou pípu i sál.

G D G C G D G

Vozí se v kočáru, čepuje pod čáru, kdopak tý potvoře na kočár dal.

D G A7 D

Ať si ji odnese třeba sám Lucifer, mé oko určitě nezapláče.

G D G C G D G

/: Mám totiž holenku, ve sklepě pálenku, pivo a k tomu dva zavináče. :/

Navěky do pekla s takovou šenkýřkou, která by do vína vodu lila,
uvázat k lavici, napráskat zadnici, co si to k mládencům dovolila.

Takový babizně, co s vodou čaruje, ať mužskej nepáchne do chalupy,

/: když v zimě nezmrzne, ať už si nevrzne a pod nosem rostou jí černý chlupy.:/

G D G
Mám adresu docela prostou, jestli mi budeš chtít psát,

C D
jó holka napiš Sing-Sing a číslo stopadesát.

C G Ami
Je tu pár známějch kluků, Johnny a Plešatej Jimm,

D G D G
tvůj brácha sedí tu taky a roztáčí šlapací mlýn.

R:

G Ami
Šlapací mlýn, šlapací mlýn,
C G D G
od rána do noci točí se točí, nohama muklů šlapací mlýn,

C G D G
od rána do noci klape a skřípe, dřevěnej, šlapací mlýn.

Nevěř, když někdo ti řekne, že se tu nadřel jak ras,
že musel šlapat jak blázen, mě krásně ubíhá čas.
V pět ráno s úsměvem vstávám, po práci s úsměvem spím,
někdo chce zhubnout tak nejlí, já roztáčím šlapací mlýn.

R:

Už musím holka končit, jen ještě zbejvá mi říct,
až bachař otevře bránu, nečekám vůbec nic.
Vím, že se brzy vrátím, asi je osudem mým,
chvíli se po světě toulat, pak roztáčet šlapací mlýn.

R:

ŠPINAVÉ ŘEKY

G C
Až moje slova stečou, jako steče voda ze skal,
G C
až hadi kůži svlečou, řeknu tohle jsem si nepřál,
D G
až na mých zádech zmizí po tvých nehtech stopy,
D C G
co jsem zasel, to se sklízí, já dlouho nepochopil.

G
R: Že ve špinavých řekách, nejdou umýt slzy
D C G D G
a na tuláckých dekách zapomenout brzy. Tak brzy, hmmmhmm.

Když dopíjím svou slávu na otevřené scéně,
tak plný strachu k ránu, že jednou klesnu v ceně,
že jednou klesnu v ceně, jak když kůň si zláme nohu,
že nevyhovím ženě, co potom ještě mohu.

R: Když ve špinavých

Až pokroucený hněvem nevyznám se v sobě,
až otrávený jedem tak vlastním téhle době,
vyjdu hledat Jordán, marně, jako Krista
a bible ani korán neukážou místa.

R: Kde ve špinavých ...

ŠUMAVSKÁ ZKRATKA

21.6.2016

C F
Chtěl jsem jet Berounku v lednu, zamrzla, no to je šok,
C D7 G
takže se v sobotu zvednu, vždyť Šumava volá už rok.
C C7 F
Za Čenkovou pilou je zkratka, já předloni v létě jí šel,
C D7 G C
tenkrát se zdála tak krátká, tenkrát jsem neztratil směr

Už desátej kopec jak kráva, jak tady můžete žít,
závěje zleva i zprava, netuším kde můžu být.
Měl jsem bejt doma a v teple, pěkně se u krbu hřát
a nebloudit v tomhle tom pekle, měl jsem jet na Křivoklát.

Šlapu a zebou mě uši a na nebi Velikejvůz,
jestli tu vypustím duši, zmrznu jak sobolí trus.
Za mnou se ozvalo vytí, to nebude domácí psík,
povídám hochu jsme v řiti a málem si do gatí střík.

Prolít jsem šípkový trní a když se mi rozjasnil vzduch,
to je penzion ve Starým Srní a guláš snad uvařil Bůh.
Poslyšte přátelé moji, ještě než půjdeme spát,
/: ten kdo se Šumavy bojí, ať maže na Křivoklát :/.

TONY

G C
Jako dva bratři já a Tony a úžasní Beatles na staříčkým Sonny,
G C D G
tak, jak je tenkrát odněkud přivál čas.

G C
Potom vzal Tony vlastní dráhu, všechno je pryč, kouřím trávu
G C D G
a pomalu sčítám, co bylo v každém z nás.

C Gdim G E7
Já míval od mládí divný touhy, z domova pryč, na cesty dlouhý
Ami D G
a za každou cenu chtěl zpívat a hrát.

C Gdim G E7
Tony byl zase ostřej jak břitva, kdejaká rvačka, kdejaká bitva
Ami D G
a stokrát se za nás do krve uměl rvát.

D
R: Tak kde je můj kámoš, když je mi k blítí,
C G D G
když padá vesmír a na tenký niti, houpá se celý můj pitomý. ubohý já.
C Gdim G E7
Kdepak jseš Tony, jestli mě slyšíš, možná, že stejně, jako já křičíš,
Ami D G
jenže si nešlehneš zlatou, alelujá.

To jsem hrál jednou, poslouchej Tony, podivnej koncert a nešly mi tóny,
jen ostrý, silný světla do očí,
potom až do rána u baru seděl, mlčel a pil a houby jsem věděl,
že si mě bílej prevít ochočí.
Na špičku nože a všechno se mění, už je tu nápad a struny mi znějí,
jenomže Tony, to už jsem nehrál já.
Kam jsi šel k sakru, kde je tvá síla, když po jehle touží naběhlá žíla,
kde je tvý „vole, tohle se nedělá“?

R:..

TYRKYSOVÉ VODY /capo I./

E

Ještě malou chvíli, než rozhoupají zvon, v ozdobených věžích Samarkandu,
než se brány zavřou, než umře další strom, než olíznem slanou kapku na rtu,
Am E
/:ale nebudeme spolu snídat, už nám vyschla plná číš,
H7 E
tyrkysové vody řeky Siab, vezmou o čem sníš.:/

Ještě malou chvíli, ať mám pocit, že jsem žil a vyprovázal slunce ke svítání,
trpěl věčnou žízní ač tolikrát jsem pil, je sametová půlnoc k milování,
/:ale nebudeme spolu snídat, už nám vyschla plná číš,
tyrkysové vody řeky Siab, vezmou o čem sníš.:/

Ještě malou chvíli, čas nelítostně řek', že se zase střílí do koní,
co se s námi stalo, ta nenávisť a vztek a kdy se naše duše zahojí?
/:Když nebudeme spolu snídat, když nám vyschne plná číš,
tyrkysové vody řeky Siab, vezmou o čem sníš.:/

Ještě malou chvíli, než rozhoupají zvon, v ozdobených věžích Samarkandu,
než se brány zavřou, než umře další strom, než olíznem slanou kapku na rtu...

U SVATÉHO VÁCLAVA

D

Velká slova o lásce těch věčných milenců,

Emi D

Romeo a Julie, kde jsou,

já courám někdy sám a někdy s partou šílenců,

Emi D

co se kráse citu vysmějou.

D

C

R: Tam u svatého Václava až nebude co říct,

G D

no tak jenom čau a někdy zas,

C

nemyslím, že zrovna pro nás budou zvony znít

F C D

a přece někdy něco zpívá v nás.

D F#mi Emi A7 D

Aaaave Maria, ave Maria.

Koupil jsem ti fialky, vím že mi nevěříš,

pak se někdo z party začal smát.

Prý jsem nějak změknul i v tý bundě kožený

a tak skončily pod kolama aut.

R:

Všechno už se řeklo v tomhle bytě půjčeném,
i ta láska v cizích postelích.

Hráli jsme si na city a city čert je vem,

jsou na jiných fotkách svatebních.

R:

ÚHORNÁ

Hudba a text: V.K.Tomáško

Ami G Ami
Zarytá pod kůží, dědina na konci světa,
C G Ami
proč mě sem pozvali uprostřed něžného léta,
F C E7
Je jako piáno, na které usedá prach,
Ami E7 Ami
hej pane, řekněte kdypak tu zněl Johan Baach.

Stromy až do nebe, pošta, kostel a náves,
ticho jak v záhrobí, hlídací pes někam zalez'.
Pár chlapů v hospodě dopijí sklenici s pivem,
ve tvářích beznaděj a na rtech „vždyť ještě žijem.“

Zarytá pod kůží, Úhorná, na konci světa,
pomalu odjíždím, nezbyla jediná věta.
To možná Picasso z oblaků poskládal tvář,
podívej Madona a nemá na svatozář.

F C E7
...Marienko, smuténko, vrátím se, přivezu smích,
Ami E7 Ami
z hory jdou ovečky, jakoby napadal sníh....

V ÚDOLÍ SRUB

capo 4

1992

G Ami G

Já postavil tenkrát v údolí srub, to aby když mrazy přijdou, nezáblo do dlaní

D D7 G

a pátek, co pátek měl na patře chuť naivních písni a toulání.

Potkával kluky, stejný jak já a holky jak vy, slečno krásný, s očima laní,
dneska tu voní jen mátový čaj a chybí písnička k hraní.

R:

C D D7 G

Jen kameny zvlhnou, když má přijít déšť, to řece se po písni stýská,

D G F C D

smutný jsou oči blikavých hvězd, smutný jak má duše zblízka.

Z okolních strání přichází blíž, pily, co smrt stromům nesou, už jsem si sbalil,
až zabuší pěstí, tak nebude kdo, kávu by dřevařům nalil.

R:

VLČATA capo III.

Hudba a text V.K.Tomáško

G C D G
Spěchají a nad ránem jsou cesty plny nedočkavých vlčat, který z teplých doupat utíkají žít.
G C D G
Spěchají, kde v ohni v kruhu z kamení, každý to svůj trápení spálí, to aby bylo líp.
G C D G
Spěchají, prsty v strunách zarytý a na rukávech vyšitý, domovenky s lesní moudrostí,
C D G
spěchají, aby za zády jim zůstalo pár zbytečných a hloupých starostí.

Poslouchej, možná že jsi ztratil sílu, možná nemáš ani víru a možná, že ti vzali mnohem víc.
Poslouchej, každá kytky jednou zvadne, nejvyšší strom časem padne a rub může být lepší než-
li líc.
Poslouchej, otevřou se studánky a z lidských dlaní pohárky a ty první podáš žíznivému pít,
poslouchej, ještě ti držím místo u ohně a všude ticho, láska, mír a klid.

VŠECHNA TVOJE SLOVA

hudba a text: V.K.Tomáško

E A7 Gdim H7 E
Všechna tvoje slova uložil jsem do krabic,

E A7 Gdim H7 E
přečtu si je znova, až nebudu dělat nic.

A7
Až nebudu mladej, ale ohnutej a slabej

E
a do kafe si občas cvaknu rum.

A7 E
Přestanu se holit a do senátu volit,

H7 Gdim H7 E
přestanu mít patent na rozum.

Ani tobě holka, šminky nevybrousí tvář,
potichu si broukám a říkám jestli vzpomínáš.

Jak jsi byla mladá, napjatá a dravá
šampaňský nám teklo po bradách.

Všude samí známí, večírky a flámy,
a krásný kytky v cizích zahradách.

Každou tvou větu naučím se nazpaměť
do písniček vpletu, i když budu prapraděd.
Vůně starých hříchů už nám bude k smíchu
k smíchu jako strašidelnej hrad,
a i když jsem byl převít v jednom nechci slevit,
až do morku kostí tě mám rád.

VŠEM JULIÍM

Ami F E Ami
Jako zapálená stodola jsem shořel, na venkovském prázdném nádraží,
F E Ami
ani popel, ani trochu kouře, natož tvoje prsty na tváři.
C G
Jak nějaký papír od cukroví,
C E
odkopnutej přes dvě koleje,
Ami F E Ami
každá z vás se dneska pro mě strojí a každá z vás se s jiným miluje.

C G
R: Kolik jsem vás ztratil na své cestě do ráje,
Dmi Ami
přesto hledám dál, vždyt možná zrovna tady je
E Ami
a klopí oči hanbou, že je krásnější jak noc
E Ami
a kytary zní sambou z léta do vánoc.

Proč jsou tváře andělů můj Bože, podobné všem Juliím, co znám,
žádná z nich mi neustlala lože, žádné z nich jsem lože neustlal.
Za okny zní samba a já čekám,
na venkovském prázdném perónu,
sbírám sílu odjet prostě někam, sednout do prázdného vagónu.

ZATÍM CO SPÍŠ

/capo 3/

C C/H F C G
Kdopak ti povídá před spaním, tma když se plíží,
C G C G C
políbí do vlasů, řekne ti, že tě má rád,
C C/H F C G
to jenom tátové, než holkám začnou být tíží
C F C G C
to jenom tátové starostí nemůžou spát.

Kdopak se trápí a potají slzičky stírá
komu je líto, když nemáš na tvářích smích.
To je tvá máma, co po tobě hadříky sbírá,
a vrásky ji zdobí, jak vánoční jedličku sníh.

G C F C
Zatím co spíš a ve spánku plníš svá přání,
Dmi F C F C
zatím co spíš dvojice srdcí tě hlídá a chrání, zatím co spíš.

Zatím co spíš, nebe je rozkvetlou strání,
zatím co spíš, hvězdy ti šeptají, všechno je k mání, zatím co spíš.

Kolikrát v životě svět bude barevnou loukou,
objevíš kytku, co někdo ti za dveře dal.
V koutečku duše, zůstaň tou maličkou holkou,
to pro dvě hvězdy, co po cestách vedou tě dál.

ZATŮLANÁ HVĚZDA

Emi D Emi

A ta malá hvězda, spadla do rokliny

C Emi H7 Emi H7 Emi

donesli ju chlapci z rána do dědiny. Héj, z rána do dědiny

Donesli ju chlapci, celú polámanú,

na zem položili ke Svatému Janu.

Héj, ke svatému Jánú.

Na zem položili, na plátenko bílé,

když jsi svatý Jane, nech ta hvězda vyjde.

Héj, nech ta hvězda vyjde.

Nech ta hvězda vyjde, jak nebeské kvítí

a na věrnú lásku, na radost' nám svítí.

Héj, na radost' nám svítí.

.

ZELENÁ KOŠILE

G C G
Vidím ti na očích, jak strašně ráda s náma bys chtěla jet,
C D G
vidím ti na očích a slyším, jak tvůj táta ti tenkrát řek'.

C G
R: Nikdy zelenou košili na sebe nesmíš vzít,
C G
nikdy nasednout do vlaku a s partou toulavejch jít.
C G
Nikdy ze žhavých uhlíků horoskop dáleč číst,
D G
nemusíš holka na světě všechno mít.

Vidím ti na očích touhu, která nás na cesty provází,
vidím ti na očích a slyším jak nás tvý slova nachází.

R:
Nikdy zelenou košili na sebe nesmím vzít,
nikdy nasednout do vlaku a s partou toulavejch jít.
Nikdy ze žhavých uhlíků horoskop dáleč číst,
nemusím kluci na světě všechno mít.

Vidím ti na očích, že všechny naše písničky budeš znát,
vidím ti na očích, že jednou přijdeš a potom tisíckrát.

R:
Jednou zelenou košili v sobotu musíš vzít,
jednou nasednout do vlaku a s partou toulavejch jít.
Jednou ze žhavých uhlíků horoskop dáleč číst,
podívej svítá pomalu můžem jít.

ZVÁLENÁ TRAVIČKA

Hudba a text: V.K.Tomáško

C

G

/:Cože se má milá, cože se trápíš :/

C G F E7

/: nejíš a nespíš, nemiluješ,

Ami E7 Ami

jen smutnou písničku prozpěvuješ :/

/: Proč se mě můj milý, proč se mě ptáš. :/

/: Sám dobře víš co mě bolí, zválená travička pod jabloní :/

/: Zbytečně tvářičku slzama zdobíš :/

/: Než přejde den do večera, dávno je travička posečená. :/

/: Vítr tě můj milý, vítr tě zradil. :/

/: Říkal jsi jiné, co já chtěla znát, a tak se trápím a nemůžu spát.:/

/: Na každý smutek najde se lék :/

/: Srděčko bolí a medicína podaná bez lásky nezabírá :/